tuggewa walle juttu wasto, mötteldes: kui kuñinga armo kätte saaksin ja kawwal nõu mul siggineks, siis lähhekśid ukka kõik waenlased, kes mind wõlla tahtsid pua ja miña peasekśin korraga kõigest kimbotusest. Wallet on ülleliga tarwis enne kui selle mõtlemata kasso ossalisseks saan. Kuñingana olli wägga rahhota ja nõudis rebbase käest tunnistust: andke teada, kudda kõik assi sündis? räkige tõt! möttelge eessseiswa surma tunni peale ja kergitage ilmast lahkudes oña inge koormat.“ Reinowadder kostis: Törkumata tahhan kõik üllestunnistada; surma pean muidogi miñema: surma wasto ei olle rohto Ma-ilmas. Mikspärrast ellootsas inge koorman ja iggawest nuhtlust endale peaksin saatma? se olleks üsna pörase tö. Parremine tunnistan üllekohhut selgest, ja ehk kül, Juñal parrako! suggulaste ja sõbrade peale kaebtust tõstan, siiski parrem ilmlik tülli kui iggawene pörgo piin teises ilmas.“ Kuñinga südda olli sedda kuuldes nukraks läinud, teña küssis: ““Kas rägite tõt?““ Reinowadder ütles kahhetsewa näoga: „Ehk kül waene, pattone loom ollen, siiski rägin selget tõt. Mis walle mulle eñam aitaks? Armo maa pealt eñam ei saaks ja ing lähheks iggawest ukka. Teie teate, et kohto möistmist möda surma pean miñema; wiimne tund mul praego silma ees, sellepärrast ei wõi kurjus egga häädus mind eñam aidata.“ Wahhisedes olli Reinowadder sedda üttelnud, ja näitas kahwatand

kui surnu. Kuñingana ütles kuñingale: Mul on alle meel teña ahhastust nähhes, wadake jälle armolikkult teña peale, kuñinglik issand! ja tulge tage meele: mitmest kiusatusest meie teña tunnistuse läbbi peaseme. Pallun teid, wõtkem lahkelt teña juttu kuulda. Käskige iggameest wait olla ja tedda awwalikkult tunnistada. Kuñingas andis sedda möda käsko, ja kõik koggodus jäi waiki kulama. Reinowadder ütles: „Teie tahtmine sündko! wõtkem miño tunnistust kuulda. Miño jut peab tru ning tõttelik otsekui käekirri ja pitser ollema; teie peate kurja nõupiddajad otsani tundma sama, miña ei akka salgama.

5.

Wõtkem siin pikkemalt kuulda mis kawwalusega Reinowadder eñast peastis ja teisi kimbutas. Pöhjato wallega teotas ta oña kaddund issa pörmo aua sängis, ja tõstis kurja laimo Irmabbeme peale, kes kui tru sõbber iggas kohhas teña eest kostis; agga Reinowadder kelm ei piddand nüüd kellestki luggu. „Miño kaddund issa“ — allustas ta juttu — olli ükskord õnne kaupa ennemuistese wäggewa kuñinga Kallewi-poea warranduse salla tee peal leidnud, agga ei saatnud se koggemata ön teñale kasso. Sure warra jures läks teña südda eñeste suguste wasto wägga uhkeks, teña akkas oña liggemist põlgama ja surema suggu rahwa sõbrust otsima.

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1849, lk. 25